

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cavssa Helvetica Orthodoxae Fidei

Murner, Thomas

Lucernae, 1528

VD16 M 7034

Magnificis Dominis Helvetiis Eras. Roter. S. D.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29525

fuerat. Loquitur est cum dilectorum nobis confœderatorum Basiliensium nuntio cōsulū missō & eidem supplicatū ut eundem doctum uirum Erasmus ad hanc disputationem uisitandam hortaretur & enixe rogaret, quum ex utraq; parte uiri docti eum maximi faciant & obseruā, quod per dilectos nostros Basiliēses confœderatos factum est. Ipse uero Erasmus uniuersorum Helueticorum confœderatorum nuntijs cōsulū clausas & obsignatas literas sua ppria manu subscriptas misit ante disputationis exordia, per nuncium cōsulū nobis dilectorum confœderatorum Basiliē, quæ literæ quū huic disputationi plurimū inseruiāt, & fructū nō modicū adferāt, positæ sunt hic.

MAGNIFICIS
DOMINIS HELVETIIS
ERAS. ROTERO. S. D.

Quum mihi non deest animus unice perpensus, ac promptus ad id quo me cum uestra omniū uoluntas, quibus et animo bene uolo, præsertim eodem non minus amanter quam instanter uocante inclito huius urbis senatu, cui nihil nō debeo, tamen ipsius negotij pietas inuitabat. Domini & amici obseruandi, tamen ut nihil aliud fuisset hæc ualutudo plus quam uitrea, & ad quamuis leuem occasionē periclitans iustiorē quam ipse uellem præbuit excusationem, quo minus isti cetui uestro liceret interesse. Quamquā absq; me spiritus Ihesu suggeret cordibus uestris salutifera cōsilia ut omnes sitis unanimes in sana doctrina ecclesiæ catholicæ. Vnum tamen erat de quo pietatem uestram per literas admonere uisum est, uidelicet quod ea res non minus uestra omnium referat quæ mea. Sparsus est ante paucos dies libellus cui titulus Erasmi & Lutheri opinio de cœna domini, de quo difficile sit pronunciare, utrum plus habeat stultitiæ an malitiæ. Quum in singulis paginis iteretur nomen Erasmi, ipse qui scripsit.

scripsit nusquam ausus est apponere nomen suum, nisi quod
in calce subiicit nomen fictiū, quod ipsum statim argumen-
tum est malæ conscientiæ. Deinde uehit me magnificis lau-
dibus, hoc est afficit honorifica cotumelia, sic laudās pruden-
tiam & eruditionem meam, ut persuadere conetur, me con-
sentire dignitati, quod iam olim damnatum est ab ecclesia ca-
tholica, quasi fortiter erroris ualeat aduersus ueritatem. At
plane stultissimis argumētis conatur persuadere me aliud ce-
lare in corde, quam uelim profiteri, cuius rei causam uult ui-
deri timiditatem. Præterea colligit e libris meis loca quedam
impudentissime deprauiata & ad suspicionē detecta. Sed hu-
ius scriptoris stultam insaniam breui libello edito depingam
fortassis intra sex dies. Nunc ne quem in ruīnam trahat nomi-
nis mei sumus quē artifex iste conatus est oculis simpliciū of-
fendere illud modo uobis. Egregij domini testatū esse uolo
me nō recusare quo minus habeam oim hæreticorū princeps,
si in meis lucubrationib⁹ quas scripsi plurimas uel unus locus
inueniri queat, qui de eucharistia secus sentiat quā hæctenus
nobis præscripsit ex auctoritate diuinarū scripturarū ecclesia
catholica, aut si quisquā mortaliū audiuit me probantem opi-
nionem Wycleuitarū quam nunc renouāt quidam. Hoc mi-
hi satis est apud homines. Testor autē deū qui solus nouit cor-
da hominū, atq; nunc mihi precor iratū si unq̄ defedit in ani-
mo meo sententia que pugnat ad ea quæ hæctenus magno con-
sensu defendit ecclesia catholica. Quid alijs reuelatū sit ipsi ui-
derint. Mihi nullæ rationes hæctenus persuadere potuerunt
ut discederem a præscripto ecclesiæ. Ne hic metus est huma-
nus, religio est, ac metus iræ diuinæ. Isti iniquenter obijciūt
timiditatem, quum ipsi non audeāt suis libellis nomen suum
adscribere, & fortes sibi uidentur, quod famosis ac furiosis li-
bellis ac subinde nouis opinionibus miscent orbem dissidijs.
Si dissentit, inquit, quur non scribit contra, quasi conien-
tial quisquis non scribit in aduersum, aut quasi desint qui scri-
ptis repugnent. Sunt isthic in concilio qui uiderunt quod ex
b

orsus eram scribere aduersus opinionem Caroloſtadij, nouerunt cauſſam, quam obrem quocum ceperam intermiſerim, nec iſ ignorat cauſſam, qui huius libelli fuit uel author uel inſtigator. Qui tales emittunt libellos plus quam famoſos, ſine loci topographi, authoriſque uero titulo. Nec famoſos tantum, uerum etiam diſſidioſos & heresum diſſeminatores, etiam apud ethnicos, puniebant capitis ſupplicio. Et quod apud illos erat capitale facinus nunc quorundam ludus eſt, qui ſibi uident euangelicam doctrinam propugnatores. Habetis magnifici domini animi mei ſententiam bona fide declarata. Proinde uis quiſque ob ſceleratam illi libellum impulerit mihi non poterit imputare, meo ſum officio functus. Ceterum ueſtrae iuſtitiae fuerit curare, ne leuibus actibus impune ſit ad iſtum modum ludere, cum periculo tum uitae tum fama alienae non ſine pernitie reip. Precor ut dominus Iheſus bene fortunet quod agitis domini mei ſemper amplectendi. Datum Baſilae xvi. Kalen. Iulij. Anno. M. D. XXVI.

Vestrae amplitudinis deditissimus
Eras. Roter. manu mea subscripsi.

Postea quod D. Eckius suam diſputationem conſumauerat, atque conſuſerat, iuſſu & admiſſione quatuor praesidentum, ſurrexit D. Iohannes Fabri, multa in genere enumerans contradictionum falſitatum doctrinae Zwinglij, quae partim illic legebat manifeſte, animo quod fuiſſet atque propoſito haec cum Ulricho Zwinglio coram & in facie conferendi, diſputandi, quia uero non comparuiſſet, reſignauit, & ad manus dedit duodecim nuntijs conſulibus Heluetiorum librum ſcriptum tres in partes ordinatum, in quibus quidem ſe oſtenſurum putabat errores & falſitates Zwinglianae doctrinae, quem librum ut ſic praesentatum, praesidentes acceperunt. Iuxtaque certa poſt citatione ſe exhibuit, quo primum poſſet haec ſua in Zwinglium ſcripta, publica expreſſione diſſeminare, & hijs ſic peractis, in cauſſa conſuſit de Zwinglij profugio, ſerio multa conqueſtus, quippe quod ex certa ſacrarum literarum uictoria obtinenda.